ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА СОФИЯ

К. 43, 4/XIII
инв. 1308

Нещо за Виссатари

Гръцкият самоделен историк Ив. Ст. Кукала, в описанието на Пловдив, като говори за м. Пазарджик, упо-дава че тамо или тамък по-назад от днешний Пазарджик е имал град бесистед, известен с старото гръцко название Виссатара. Покойний Ст. Захариев в изваденото си описание на тамъ Пазарджик-ска та каза, като отбива това мнение на Кукалата, обръща внимание на изкаквото се предание за селцата по долу или на Ив. Исток от Малко Бъково, дето предполага да е бил Виссатара. После пак като разправя за развалини на батскун, заключава че батскун ще да е бил върху развалините на Виссатара. Г. Иричек в описанието го на пътуването си пръв източна румелия, вирди се склонен да приеме че сегашний батскун е на мъстото или старий Виссатара. Г. Иричек, колкото се вирда, пристава на това, увлечен от Зелинови разсази на г. Захариева, но сам той, кстото не е видял мъстата отъ близу, твърде лесно може да се заблуди.

Разсазът на г. Захариева за предание-то бъдния фрара при Малко Бъково вирда ми се като безосновен или изваден от друго някое подходище мъдрчение 1). Нали е днес известно че това предание за бъдния фрара е съобщено г-ну Захариеву от бившийтъ в това време учитель, а после и свещеникъ в М. Пазарджик отца Върбенова, който, до колкото мо-

1) Думата фрара ся чува у българитъ само когато говорят или коментуват фрара и ледфя. Явно е че в тая песъня се подлъгта албанската фара, която значи, племе, колено гр. физ. Сторед душ мати ледфя може да ся мисли че и фрара е мина на у нас от влашкий язик, но употребявали ся на влашки положително не знаем. До колкото сме могли да забелиорим окончание то ара (вара, ора и ура) в